

08.2 HISTORISCHE NOTA

Algemeen :

Huize Lombaert is een dominant gebouw in de Kloosterstraat te Beveren. Deze straat dankt haar naam aan de vroegere aanwezigheid van het klooster van de Wilhelmiëten, genoemd naar hun stichter de H. Wilhelmus. Deze monniken behoren tot de Orde van de Cisterciënzers.

Voor de komst van de Wilhelmiëten was er reeds een godshuis, opgericht in 1442 door Joost Vijdt en zijn echtgenote Isabella Borluut, het echtpaar dat afgebeeld staat als rijke schenkers op het schilderij: "De Aanbidding van het Lam Gods" van de gebroeders Van Eyck. De Wilhelmiëten blijven in de Kloosterstraat tot de opheffing van hun orde in 1784 door Jozef II. Een goede eeuw later wordt het gebouw in 1881 aan de Zusters Onze Lieve Vrouw Presentatie verkocht, waar ouderloze meisjes zich bekwaamden in godsdienst en kantwerk. Van het eigenlijke klooster blijft weinig over.

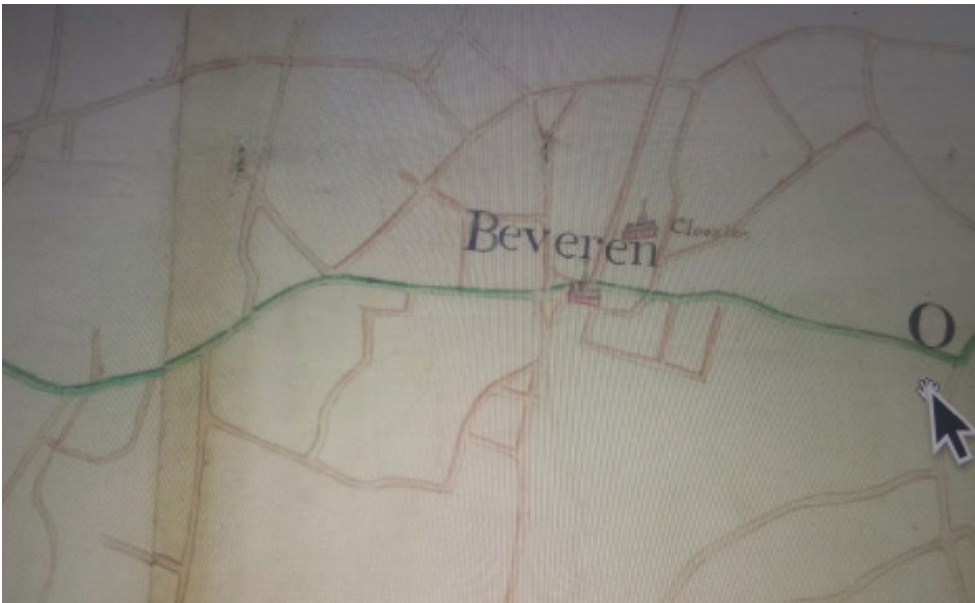
Het perceel van het huize Lombaert paalt aan het terrein van het klooster van de Wilhelmiëten. Het perceel waarop hun deels ommuurde, deels omwalde klooster lag, was dominant in de Kloosterstraat: vandaar de nog steeds bestaande, opmerkelijke knik in de Kloosterstraat ter hoogte van huize Lombaert.

(afbeelding 2)

Fragment van de Figuratieve kaart uit 1784 tot 1793 van een deel van de geplande steenweg van Sint Niklaas naar Antwerpen AGR
Cartes et Plans n° 1316

Huize Lombaert bevindt zich op kadastrummer 332a

(afbeelding 1)

Fragment van de Figuratieve kaart van de Weg van het Vlaams Hoofd tot Sint Niklaas - 1781
AGR Cartes et Plans n° 255

Het belang van de Kloosterstraat

Van zodra er oude kaarten beschikbaar zijn, kan men zien dat het centrum van het bewoonde oude Beveren bestaat uit de grote Markt met de dominante en fraaie Sint Martinuskerk, de Oude Zandstraat en de Kloosterstraat. De rest van het dorp bestaat uit verspreide boederijen en veel grote landgoederen bekrond met een kasteel of een hoeve met walgracht. De meest opvallende zijn het Hof ter Saksen, het Hof ter Welle, Huis Piers, Kasteel Cortewalle en de verdwenen Singelberg. Beveren is duidelijk een cluster van de meer gegoede burgers en adel.

Opvallend te Beveren is de vrij grote *markt*, de vroegere dries, gelegen voor de kerk. Op deze markt is er ook een drinkplaats voorzien voor vee. Op oude kaarten is deze drinkplaats in de vorm van een vijver/waterput (pensput) en later wordt dit een pomp.

De gemeente Beveren had het statuut voor het houden van markten reeds lang verworven. Er zijn octrooien uit de XVIde eeuw bewaard; maar de oorsprong van het marktgegeven is uiteraard veel ouder. Door de vernietiging van de oude archieven weet men echter niet vanaf wanneer.

In het boek van Sanderus “Verheerlykt Vlaandre” wordt de markt als volgt beschreven: “Behalve de jaarmarkt, wordt hier ook een Weekeyksche Marktdag gehouden, waartoe de Markt die in een vierkant legt, zeer bekwaam is”. Dit betekent dat Beveren al sinds mensenheugenis een belangrijke en rijke handelsplaats was. Getuige van deze rijkdom van deze gemeente was ondermeer het oude in barokke stijl opgetrokken Landhuis uit 1630 dat zich op de Markt bevond, maar dat spijtig genoeg werd dit afgebroken in 1863 omdat het vervallen was.

“ Voor het overige ziet men in de Landstreek van Bevere, doch voornamelyk op de Markt van deze Plaats eenen meenigte, niet van oude Boere Hutten, maar deftige Gebouwen, gelyk in de Steden.... En het schynt dat alle Boersheid en Ruuwheid uit deze geheele Landstreek gebannen is...

Dit is dan ook wat opvalt op alle oude kaarten en afbeeldingen vanaf de 16de eeuw: het vrij “verstedelijkte” karakter van de huizen rondom de kerk en dit zowel in grootte als in stijl. Niet enkele maar verschillende huizen zijn tweelagig en werden naar de “modernste” stijl gebouwd. Dit in contrast met vele andere dorpen, waar men een dominerende kerk vindt met enkele eenlagige hoeven errond, en slechts enkele grotere gebouwen zoals de pastorie, het land- of gemeentehuis en het huis van een notaris.

(afbeelding 3)
Figuratief kaartboek en metingboek van de parochie Beveren door A. Van Landeghem uit 1666
RAG AR21 - 1795
De Sint Martinuskerk en de markt van Beveren.

Beveren ligt ook strategisch op de belangrijke verbindingsweg tussen Antwerpen en Lille. Wellicht gaat het bestaan van deze oude verbindingsweg terug tot in de Romeinse tijd of ervoor.

Momenteel wordt dit doorgaand verkeer afgeleid naar de nieuw aangelegde Polenlaan (zo genoemd ter ere van de bevrijding van de gemeente door de Polen in 1944) en de Vesten : de N70.

In het Rijksarchief Gent treft men verschillende plannen en geschriften inzake het rechte trekken van deze baan, alsook over de aankoop van kasseien, die de met takken verstevigde zandweg moesten plaveien.

Dit kaderde in een initiatief van 1775 om Lille vlot met Antwerpen te verbinden. Dit zal echter in veel verschillende stappen gebeuren met veel onteigeningen tot gevolg en dit zowel in de Oostenrijkse “den keizerlyken weg” als in de Franse bezettingstijd.

(afbeelding 4)

Coerte – boek der commune van Beveren door landmeter Ducaju – 1808
 Rechttrekking van de baan naar Antwerpen ter hoogte van het Hof Cortewalle
 RAG AR21 – 284

Lange tijd was de Kloosterstraat dus dé doorgangsweg in een belangrijke marktplaats en dus een héél belangrijke straat.

In deze straat met standing vestigden zich dan ook alle belangrijke zaken, kantoren en winkels en huizen van iedereen die gezien wilde worden.

In haar boek over het goed Cortewalle, vertelt archivaris Carine Goossens hoe tot heel recent alle rijke bewoners van de verschillende omliggende kastelen, in de Kloosterstraat kwamen winkelen.

De verschillende oude en fraaie gevels in deze straat zijn hiervan getuigen. Er zijn echter geen puntgevels te bespeuren.

Het is de Frans geïnspireerde stijl die hier overheerst met horizontale frontlijsten.

Er moet ook vermeld worden dat Beveren, voor zover de geschreven bronnen teruggaan, steeds de hoofdplaats was van een *belangrijke heerlijkheid*.

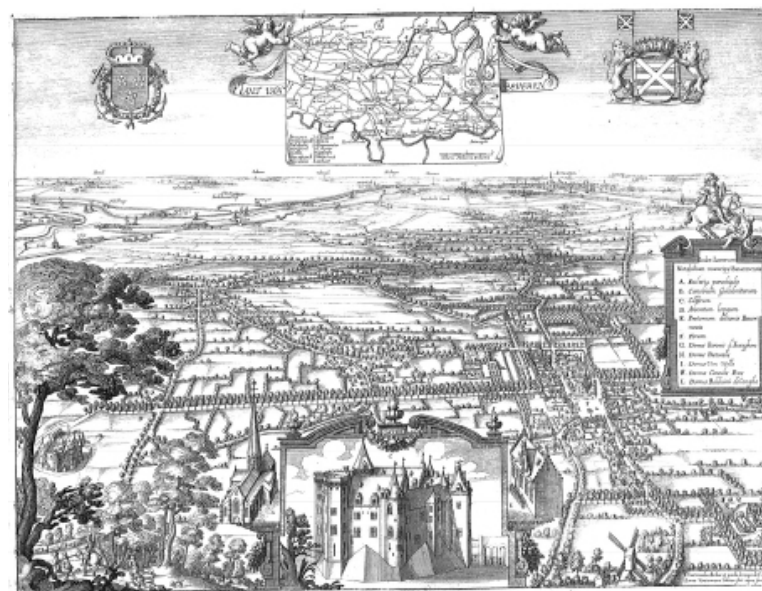
In de vroegste geschiedenis was het “Land van Beveren” een onmetelijke vlakte met talrijke rivieren en eilandjes.

Het land stond zeer sterk onder invloed van de getijden. Aan de grens van het vloedgebied ontstonden van oudsher nederzettingen. In latere tijden werden dammen aangelegd op initiatieven van kloosters en abdijen. Vanaf deze periode en dankzij het opmetings- en archiveringswerk van de monniken bestaan de eerste kaarten van inpolderingswerken.

Tijdens de invallen van de Noormannen in de 9de eeuw krijgen de plaatselijke vazallen van de graaf van Vlaanderen de opdracht om de streek te beschermen. Uit deze opdracht en door hun machtspositie zijn de Heren van Beveren voortgekomen. Het oudste document hierover dateert uit 965. Het Land van Beveren is uiteraard meer dan het dorp Beveren alleen: het omvat Doel, Kallo, Kieldrecht, Verrebroek en belangrijke delen van Haasdonk, Melsele en Meerdonk en bezittingen in Sint Niklaas, Lokeren Sombeke en Belsele.

Niettegenstaande de heerlijkheid van Beveren verkocht werd aan de graaf van Vlaanderen in 1312, bleef het bestuurlijk, lange tijd als een aparte entiteit bestaan. Dit wijst eveneens de belangrijkheid van het dorp Beveren aan, als hoofdplaats van deze heerlijkheid. Dit laatste werd uiteraard medebepaald door het enorme middeleeuwse kasteel Singelberg, gebouwd op een motte en waarvan de geschiedenis nauw samenloopt met deze van het dorp Beveren en de omliggende streek.

De Singelberg is spijtig genoeg volledig verdwenen.

(afbeelding 5)

“t Lant van Beveren” door Lucas Vostermans uit 1735 met afbeelding van de Singelberg. Deze kaart werd ook gebruikt in het boek van Sanderus. *Flandriae Illustrata*

Geschiedenis van het pand en omgeving

Het dorp Beveren is voorzover we weten vanuit de geschreven geschiedenis geteisterd geweest door drie grote branden.

In oktober 1576, staken de Spaanse troepen het ganze dorp in brand en gezien ook het Landhuis afbrandde gingen alle historische documenten van voor deze datum verloren. In 1578 volgt hierop een plundering door de geuzen; zij slaan alles kort en klein in het Wilhelmiënklooster en de kerk en bezetten het kasteel Singelberg.

In augustus 1651 is er een tweede dorpsbrand, blijkbaar veroorzaakt door een ongeluk.

Op 22 juli 1702 heerst er opnieuw een grote brand te Beveren. Ook dan wordt een groot deel van het dorp verwoest.

Hoe deze brand is ontstaan is onduidelijk; maar blijkbaar is de brand begonnen in het huis van bakker Jan De Mulder in de huidige Vrasenestraat. Deze brand toont ook aan hoe kwetsbaar de dorpen waren, met slechts enkele huizen gebouwd in baksteen. De meeste woningen waren met vakwerkbouw met leem en houten balken en bedekt met een strooien dak.

De brand is van huis tot huis overgeslagen “van de mart tot aen ‘t Clooster”.

Opnieuw gaan tal van historische archiefstukken verloren alsook de generaele caerte van de parochie. Meer dan 80 huizen gaan in de vlammen op, deze 80 woningen boden onderdak voor een 100 tal woonplaatsen “geconsumeert, verslonden ende te neder syn gestort”. Dit moet voor het dorp een verschrikkelijke ramp geweest zijn.

In de direct daaropvolgende vergadering van 25 juli 1702 wordt dan ook onmiddellijk beslist een verzoek te versturen aan de vorst Philips om voortaan in de dorpskom, alleen gebouwen op te trekken of te herstellen met harde materialen en bedekt met schaliën, pannen of tichelen.

Dit werd reeds in augustus toegestaan. De snelheid waarmee dit gebeurde houdt wellicht verband met de nood om onderdak te voorzien voor de 100 gezinnen. Nochtans hield niet iedereen zich aan de nieuwe verordening: in oktober 1702 moest een zekere Gijsbracht Noens zijn strooien dak weer afbreken.

De kostprijs voor de opbouw in harde materialen zal zeker een rol gespeeld hebben.

De brand en de heropbouw van het dorp heeft dan ook tot gevolg dat er een ganze reeks verkopen gebeuren van verbrande huizen en hofstedes.

Eén van de verkopen op 20 december 1702 is: “ een behuysde affgebrande hofstede met den gronde en voorder overgheblevene ediffitien soo die ghestaen ende gheleghen is in de Cloosterstraete vrij van alle servituten groot volgens den cohieren van de parochie van Beveren 214 roeden; oost van het Clooster van de Heeren Guilielmieten.... ”

Na enig onderzoek en met dank van het Rijksarchief Gent weten we dat 214 roeden van het Land van Waas ongeveer 3200 m² is.

De koop van het huis dat eigendom was van Janbaptist Joossens, oud-schepen van Beveren werd definitief toegekend aan Pieter Lombaert, notaris en stadhouder te Melsele op 16 januari 1703. Hij zou in Beveren en dus waarschijnlijk in dit huis, sterven op 31 oktober 1711 zoals vermeld in de parochieregisters van Beveren.

In het verder verloop van de geschiedenis heeft het huis dus zijn naam te danken aan deze Lombaert.

Hij bouwt het huis op, naar we aannemen, volgens de nieuwe verordening.

(afbeelding 6)

Figuratief kaartboek en metingboek van de parochie beveren door A. Van Landeghem uit 1666

RAG AR21 - 1795

Het Klooster van de Wilhelmiëten en het aanpalend perceel van huize Lombaert

In figuratieve kaartboek en meting boek van de parochie van Beveren door A. van Landeghem uit 1666 (en dus voor de brand) vinden we op de plaats van Huize Lombaert een éénlagig bakstenen gebouw. Slechts één gebouw samen met de kerk van de Wilhelmiëten is met leien bedekt is (blauw aangeduid). Wat duidt dan de bruine kleur aan op de andere gebouwen? We veronderstellen dat de andere huizen met stro bedekt zijn.

De meer gedetailleerde en met zorg getekende kaart door Vanhecke van de dorpskern van Beveren van 1753 uit het archief Goubau toont op de plaats van Huize Lombaert een fraai tweelagig pand wellicht met leien bedekt. Wellicht is dit het nieuwe bouwwerk van Pieter Lombaert.

(afbeelding 7)

Kaart van Vanhecke van de gemeente Beveren uit AdB Goubau 136

Op de vroeger genoemde afbeelding van Lucas Vostermans, ook afgebeeld in van Sanderus in 1735, is niks speciaals te zien. Het huis wordt getekend als een rijhuis ; we kunnen moeilijk uitmaken of het éénlagig of tweelagig is; dit geldt eveneens voor de afbeelding op de Ferraris kaart van 1777.

(afbeelding 8)

Reproductie van de Kaart van Ferraris – Beveren 1771-1778

Het aanpalende klooster wordt op beide kaarten duidelijk aangegeven.

De achterzijde van de gebouwenrij aan de Kloosterstraat bestaat uit weiland en landerijen en een verder gelegen site met walgracht. Het platteland is dus heel dichtbij.

Wellicht zal de nieuw opgetrokken woning niet direct in de volle 18de eeuwse stijl geweest zijn en dit in tegenstelling met wat er in de literatuur vermeld wordt. In 1702 doet immers de Franse 18de eeuwse stijl pas zijn intrede in onze grote steden. Laat staan dat deze onmiddellijk zou toegepast zijn in Beveren.

Er is geen bouwtekening bewaard gebleven. Wellicht ontstaat dus een gebouw in de nieuwe stijl ergens tussen het begin van de 18de en midden de 18de eeuw. Het wordt een horizontale brede gevel met daarop haaks een tweede gebouw. Deze constructie gaat misschien terug op de bouwwijze van de afgebrande hofstede. Op de kaart uit het archief Goubau is deze hoekopstelling goed te zien. Maar waarschijnlijk stond op de westzijde aan de straatkant reeds een ouder gebouw, waaraan het Huis Lombaert en zijn achterbouw zich hebben moeten aanpassen. Beide passen immers niet mooi in elkaar.

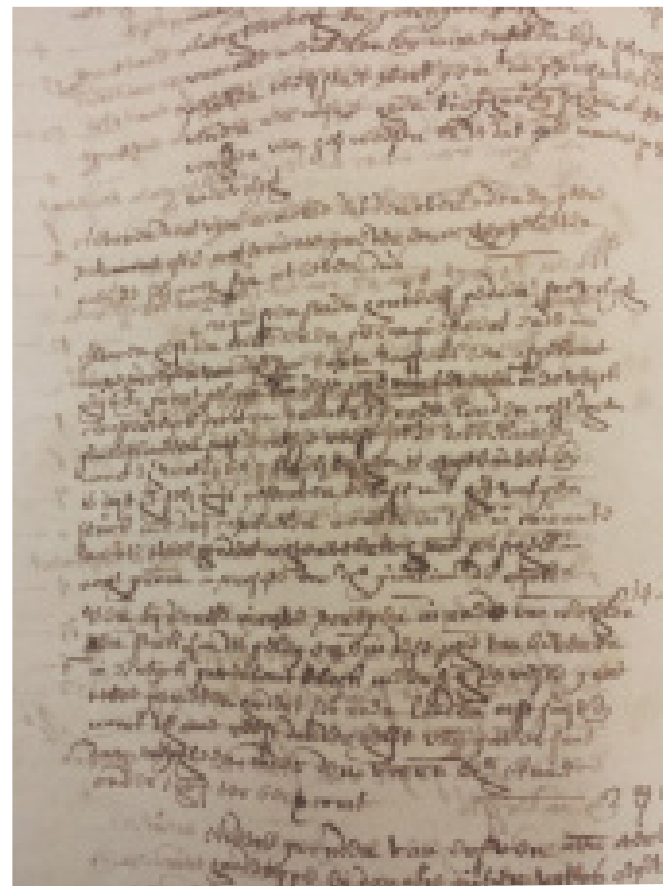
De straatgevel krijgt twee bouwlagen en zes traveeën onder een zadeldak, met een mooie zandstenen plint. Het heeft een mooi vooruitspringend risaliet, evenwel een beetje uit evenwicht gezien het zich op de derde travee bevindt en er dus geen symmetrische opbouw is in de gevel. Misschien werd de indeling van een oudere constructie hier aangehouden.

De Lodewijk XIV stijl in onze streken is altijd een beetje een barokke interpretatie geweest. Dit is ook hier het geval met een sterk versierde dakkapel met vazen. Er treedt ook dikwijls een vermenging op van de verschillende 18de eeuwse stijlen. Op de dakkapel is een cartouche voorzien met een jaartal, dat nu onleesbaar is. Er werd geen enkele postkaart of andere afbeelding gevonden waarop deze duidelijker staat weergegeven. Men heeft zich gewaagd aan interpretatie van de nog aanwezige cijfers: De laatste cijfer is zo goed als zeker een 5; het voorlaatste een 8 of een 9. Men interpreteerde dit als 1685 of 1695 wat uiteraard onmogelijk is. De datum zou dus weleens 1785 of 1795 kunnen zijn. Het is echter een gissen.

We vonden het volgende vergelijkingspunt: de deuroplijsting is sterk gelijkend op de deuroplijsting van een gebouw gelegen in de Kasteeldreef n° 38. Dit huis heeft een datering van 1764. Onze deuroplijsting is iets barokker van uitvoering, dus zou deze iets ouder kunnen zijn.

Huize Lombaert zou gedurende eeuwen in handen zijn van verschillende invloedrijke families van schepenen, burgemeesters en griffiers van het Land van Beveren.

Bij het sterven van Pieter Lombaert verkoopt zijn weduwe het huis aan de griffier Michiel Dullaert 1711.

(afbeelding 9)

Staten van Goed bij het overlijden van Dhr. Lombaert.
Uit: Register Staten van goede Beveren Waas n° 32 RAG

Het huis blijft lange tijd eigendom van de familie Dullaert tot het in 1813 verkocht werd aan de toenmalige burgemeester van Beveren mn. Janbaptist Everaert.

Uit deze periode dateert een fraaie gravure van de voorgevel, die spijtig genoeg ondertussen verloren is gegaan. Op een reproductie zien we dat ook de grote toegangspoort voorzien was met een fraaie omlijsting met een cartouche waarin een jaartal staat. Dit is op de reproductie echter niet te ontcijferen.

Op de gravure zien we wel de mooie barokke vazen die op de dakkapel werden geplaatst en die ondertussen verdwenen zijn en vervangen door recente bollen.

(afbeelding 10)

Het gebouw ten tijde van burgemeester Everaert (1813 – 1836)

Naar een gravure uit het Rijksarchief Beveren Waas

Dankzij het artikel van P. Verheyen, die over het gebouw verschillende archiefstukken heeft onderzocht weten we verder nog volgende punten:

- op 4 februari 1750 werd er een akkoord bereikt tussen de erfgenamen van van Michiel Dullaert en de westelijke buurman Pieter De Dobbelaer voor het bouwen van een scheidingsmuur.
- Michiel Dullaert overlijdt te Beveren Waas op 29 november 1737 , nalatende twee erfgenamen mn. Michiel Dullaert en zijn zus Maria Anna Dullaert. Achtentwintig jaar later op 19 december 1765 verwerft Michiel Dullaert het volledige huis. Michiel Dullaert heeft dan de hoge functie van advocaat van de Raad van Vlaanderen en griffier van het land en de parochie Beveren en kan dus eveneens bij de vooraanstaande inwoners van de gemeente Beveren gerekend worden. Uit de verkoopsakte blijkt dat de eigendom meer is dan het huis aan de straatkant. Zoals gebruikelijk in die tijd zijn er ook nog “remisen, stallingen ende voordere edificien”. Hij koopt ook aanpalende woningen en de bijhorende grond zodat de oorspronkelijke 214 roeden er nu 344 roeden (ongeveer 5160 m²) worden.

In 1813 koopt burgemeester Jan Baptist Everaert : “une maison de campagne, et deux petites maisons adjacentes”. Het huis bestaat op het gelijkvloers uit zes mooie kamers en een keuken. Op het eerste verdiep zijn er acht kamers. Verder zijn er verschillende cabinetten, een gang, een huis voor de tuinman, een wasplaats, stallingen , een Engelse tuin, een boomgaard, een neerhof en een vijver; alles samen 2 ha en 67 ares.

Deze grond is dus veel groter. De eigendom grenst ten noorden aan Dhr. Verhaert, , ten oosten aan gronden van dezelfde burgemeester ten zuiden aan de Kloosterstraat en ten westen aan de Kasteeldreef. Op de kaart van Ferraris zien we inderdaad aangelegde tuinen die liggen achter het huis Lombaert en die reiken tot aan de Kasteeldreef . Het bewijst in ieder geval dat de burgemeester Everaert een grootgrondbezitter was in de gemeente Beveren.

We krijgen volledige duidelijkheid door de invoering van kadastrumnummers. Op 7 mei 1836 verkoopt burgemeester Everaert: “grondeygenaer en borgemeester”, aan de heer Trouez, die winkelier is en ook fabricant in tabak , een gebouw dat staat in de Kloosterstraat op de nummer 35 , bij Kadaster Sectie D nummer 332 en een deel van 329 bis. Deze gronden palen ten noorden aan de gronden van de verkoper de heer Everaert, met de tuin van dit verkocht huis, ten oosten aan dezelfde heer Everaert, ten zuiden aan de Kloosterstraat, ten westen aan de heer Goedertier.

Deze kadastrumnummers zijn terug te vinden op de Popp kaart gemeente Beveren Afdeling D Eerste Blad.

detail uit afbeelding 11

(afbeelding 11)

Popp kaart Atlas parcellaire de Belgique : 1842 – 1879

Aan hand van deze kaart zien we inderdaad dat perceel 329 bis een vrij groot stuk grond is dat doorloopt tot aan de Kasteeldreef. Het perceel wordt ten noorden en ten oosten begrenst door een brede gracht. Deze grachten waren de begrenzingen van het domein van het in 1786 afgeschafte klooster van de Wilhelmiëten. Zoals we kunnen zien op een kaart die door J.J. Ducaju is gemaakt ter gelegenheid van de verkoop van dit klooster, was er binnen deze grachten een fraai aangelegde tuin zowel in Engelse als in Franse stijl. De heer burgemeester kon zich dus gerust meten met de domeinen van de hem omliggende kastelen.

(afbeelding 12)

Kaart opgemaakt ter gelegenheid van de verkoop van het klooster der Wilhelmiëten uit 1786. AGR
Cartes et Plans n° 1886 door J.J. Ducaju

In 1855 werd overgegaan tot de openbare verkoop van dit onroerend goed ten verzoeken van de weduwe van Joannes Franciscus Trouez, Mevrouw Catherina Merckx.

Het gebouw wordt aangekocht door de gemeente Beveren. De bestemming van het huis zoals men kan lezen in het jaarlijks verslag van de gemeenteraad van Beveren-Waas is het volgende: "...voor gemeenteschool en meesterswoning, zalen voor eene academie en voor het vredegerecht...". Het is de onderwijzer die de woning zal betrekken.

Er bestaan verschillende foto's met de vermelding Vredegerecht op het gebouw. Het huis is dan nog volledig bepleisterd en geschilderd, terwijl het nu volledig van de bepleistering ontdaan is.

(afbeeldingen 13)

(afbeeldingen 13)

Huize Lombaert staat tussen de verschillende statige huizen van de Kloosterstraat waarvan velen nu zijn omgevormd tot handelspand. De Kloosterstraat is in de eerste helft van de twintigste eeuw dé winkelstraat van Beveren. Zoals we op oude foto's kunnen zien is ze mooi geplaveid met kasseien. Ze is niet verlicht maar de electriciteitsvoorziening is reeds aangebracht op de huizen.

De Centrumschool maakte in 1945 plaats voor de gemeentelijke vak- en nijverheidsleergangen en in 1960 werd er het technisch onderwijs (het latere GTI) in ondergebracht.

Ondertussen gebeuren er verschillende werken aan het huis.

Op 4 oktober 1949 wordt een offerte aanvraagd voor het schilderen van de gevel en de ramen. In maart 1951 wordt er een offerte gevraagd voor het leveren en plaatsen van drie nieuwe plafonds en voor het plaatsen van grenen pouters tussen de bestaande houten pouters. In 1952 wordt het gebouw geschilderd en in augustus 1954 is blijkbaar alles opnieuw vuil. Dit blijkt uit reclamaties van het ministerie van justitie over het feit dat ze dit niet ieder jaar kunnen doen.

Vanaf 1955 begint men te mopperen over het niet geschikt zijn van het gebouw als vrederecht, gezien men in de ene ruimte verstaat wat er in de andere ruimte gezegd wordt. Onder het cabinet van de vrederechter bevindt zich een lokaal waar alles goed verstaanbaar is en waar niet altijd mooie liederen worden uitgezonden op de radio.

In 1964 is er briefwisseling van de vrederechter met de vraag het vrederecht te verplaatsen.

In 1967- 1968 verhuist het vrederecht wegens plaatsgebrek naar een ander historisch pand: Huize Piers. Op 9 december 1966 wordt hiervoor een nieuwe huur afgesloten.

Tussen 1978 en 1980 vinden nieuwe aanpassingswerken plaats waarbij de voorbouw dienst doet als locatie voor gemeentelijke diensten.

In 1981 richt men de kelder in als archief naar besluit van de gemeenteraad op 6 mei 1980 door architect Jan Bogaert uit Beveren en Algemene Dichtingswerken J. Van Aelst en dit voor een bedrag van 343.583 Bef.

Een openbare aanbesteding met volledig bestek voor de aanpassing van het gebouw tot openbare bibliotheek werd goedgekeurd op 30 december 1980.

Vanaf 8 juni 1982 worden deze werken uitgevoerd. De voorzijde van het gebouw blijft ongewijzigd. Er worden bijgebouwen gesloopt, de koer heringericht, circulatie en leidingen vernieuwd. Ook 1983 en 1984 vinden er eveneens diverse werkzaamheden plaats waaronder reiniging van de gevel en het vernieuwen van de bedaking. Van deze werkzaamheden bestaan uitgebreide plannen in het gemeentearchief te Beveren.

In 2001 werd het gebouw geklasseerd alsook de dubbelarmige waterpomp aan de achtergevel.

Na de verhuis van deze bibliotheek in 2008 naar het Gravenplein werd er in 2009 het directiesecretariaat van de scholengemeenschap Beveren in ondergebracht.

In 2009 verkocht de gemeente Beveren de achterliggende gebouwen voor de oprichting van een Open Leercentrum van de Sint Maarten Bovenschool. Ook een aanpalende woning werd reeds afgebroken voor de realisatie van een brandweerweg naar de achter liggende panden.

In 2010 werd de aanpalende woning (Kloosterstraat 35) afgebroken teneinde een betere brandweertoegang te creëren voor de achterliggende bibliotheek gebouwen die aangekocht werden door de Sint-Maarten scholencampus.

Tot recent werd huis Lombaert ter beschikking gesteld van twee verenigingen: de plaatselijke Culturele Raad en de Beverse Kantschool en waren er een zevental vergaderzalen ter beschikking.

In 2014 verkoopt de gemeente Beveren ook het historische huis Lombaert aan de Sint Maarten Scholencampus.

(afbeelding 14)

Foto "Waaskrant.be" 30 juli 2010 – afbraak-woning-om brandweg-te realiseren

Bronnen :

Agentschap Onroerend Erfgoed 2016: Huis Lombaert [online] <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/17144> (geraadpleegd op 27 juli 2017)

Agentschap Onroerend Erfgoed 2017: Klooster der wilhelmieten, Inventaris Onroerend Erfgoed [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/17147>

Catalogus van de Kaartenverzameling van het Rijksarchief te Gent / P. De Reu

Oude Handvesten Beveren- Waas, register n°76, blz. 11 RAG

P. VERHEYEN, Het voormalig vredegerecht te Beveren-Waas, in: Het Land van Beveren, jg. 14, 1971, nr. 3, p. 75-83.

F. DE GROODT, Enkele gegevens over de bouwstijl van het voormalig vredegerecht te Beveren-Waas, in: Het Land van Beveren, jg. 14, 1971, nr. 3 p. 84-87.

P. VERHEYEN, De Brand van Beveren in 1702, in Het Land van Beveren, jg. 15, 1972, nr 1, p. 11-14.

P. VERHEYEN, Jan Baptist Everaert, vader der armen, burgemeester van Beveren-Waas (1774-1854), in : Het Land van Beveren, jg. 17, 1974, nr 4, p. 118-139.

P. VERHEYEN, Het proces na de brand van Beveren, jg. 45, 2002, nr 2, p. 100-107.

D. VAN DUYSE, Nieuwe toekomst voor heemkundige bibliotheek en gemeentelijk heemkunig museum, in: Het Land van Beveren, j. 48, 2005, nr 4, p. 169-170.

Bouwen door de Eeuwen heen, Inventaris van het cultuurbezit in België, architectuur, dl. 7nl (B-L), Brussel, 1981, p. 21.

D. VAN DUYSE (red.) , H.H.K. Het Land van Beveren vzw, 50 jaar inzet voor lokaal erfgoed 1957-2007, in het Land van Beveren, 2007, nr. 1.

R. WILLEMS, C. GOOSSENS, Cortewalle, Tielt, 2011.

A. SANDERUS, Flandria Illustrata, 1641.